

Jan M. Burdukiewicz

Olbrachcice, pow. Wschowa. Stanowisko 8

Informator Archeologiczny : badania 8, 13-14

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NIEBOROWA, pow. Chełm
Stanowisko 2

Zakład Epoki Kamienia Instytu-
tu Historii Kultury Materialnej
PAN w Warszawie

Badania prowadziła Halina Mackiewicz. Finansował Urząd Powiatowy w Chełmie. Czwarty sezon badań. Stanowisko piaskowe z okresu mezolitu, neolitu i wczesnej epoki brązu.

Poszerzono wykop 1 w kierunku wschodnim o 152 m² i eksplorowano do głębokości średnio 60 cm. Nie odkryto wschodniego krańca rozrzutu zabytków. Część wykopu eksplorowano ławami i kwadratami, część odkrywką szerokopłaską.

Wykop objął starą powierzchnię deflacyjną, której piaski stropowe zostały przetworzone we współczesną próchnicę orną. Zabytki leżały w próchnicy i w zachowanej części iluwium silnego. Miąższość poziomu kulturowego w iluwium dochodziła do 25 cm /poza kieszeniami pokorzeniakowymi i obiektami kulturowymi/. Planigraficznie, choć okazy były rozproszone po całym odkrytym obszarze, tworzyły jednak trzy wyraźne skupienia /jednym z nich był skład narzędzi obustronnych/.

Przeważał materiał krzemienisty nad o wiele mniej liczny kamienny i ceramiczny. Część jego należy do późnoneolitycznego kręgu ceramiki sznurkowej, część - wydaje się być związana z inną kulturą wczesnobrązową.

Odsłonięto także 7 małych ognisk jamowych /w tym dwa niepewne, rozlęczone przez orkę/ i zarysy dwóch obiektów kulturowych, o niewyjaśnionym dotąd przeznaczeniu: kwadratowej jamy 2 m x 2 m, głębokości 60 cm z ogniskiem w rogu, i rowu /?/ długości ponad 3 m, szerokości 1 m, głębokości 50 cm. Odkryte skupienia, jednorodne kulturowo, pozwolą na rozdzielenie materiałów kulturowo zmieszanych, a także na pełniejsze wyjaśnienie zagadnienia kontaktów mezolityczno-neolitycznych.

Badania stanowiska 2 powinny być kontynuowane.

OLBRACHCICE, pow. Wschowa
Stanowisko 8

Katedra Archeologii Uniwersyte-
tu Wrocławskiego

Badania prowadził mgr Jan M. Burdukiewicz. Finansował Uniwersytet Wrocławski. Pierwszy sezon badań. Obozowisko kultury hamburskiej.

Stanowisko położone jest na terenie Kopanicy, przy drodze polnej Olbrachcice-Siedlnica.

Z wykopu o powierzchni 33 m² uzyskano łącznie 351 zabytków krzemien-nych, ułamki przepalonych kości oraz kilkanaście otoczków o średnicy do 15 cm. Znaczną ilość materiału krzemienno /około 1/3 całości/ i przepalone ułamki kości znalazzono w obrębie obiektu o nieregularnym zarysie /60 x 80 cm/, wypełnionego jasnobrunatnym iluwium, które wyraźnie wyodrębniło się od otaczającego żółtego piasku rzeczno. Obiekt zagłębiony był w żółty piasek na 35 cm /70 cm od powierzchni/. Wśród wyrobów krzemienno, przeważnie przegrzanych, stwierdzono głównie odpady i półsurowiec.

W inwentarzu krzemienno z całego wykopu wyróżniono 2 rdzenie, 2 jednozadziorce hamburskie, 3 przekłuwacze o asymetrycznie odchylnym ostrzu /"ZINKEN"/, 6 drapaczy, 7 rylców, wiórowiec jednoboczny, odłupek z wnąką, wióry i odłupki łuskane. Rdzeniom i narzędziom towarzyszą liczne wióry, odłupki i materiał odpadkowy. Wszystkie wyroby zostały wykonane z krzemienia kredowego bałtyckiego.

Typologicznie materiał zabytkowy wiąże się z kulturą hamburską /jednozadziorce hamburskie, zinken, drapacze, rylce/. Należy podkreślić, że wśród wyrobów krzemienno udało się stwierdzić 5 składanek /przeważnie rylce + rylczaki/ dobrze wiążących ze sobą materiał krzemienno rozproszony w całym wykopie z materiałem z obiektu. Stanowisko to potwierdza wysuniętą wcześniej hipotezę o obecności kultury hamburskiej na Dolnym Śląsku. Z uwagi na to, że stanowisko wnosi nowe dane do badania zasięgu kultury hamburskiej w Europie środkowej przewiduje się kontynuację badań.

RACIBORZ-STUDIENNA
Stanowisko 2

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Opolu

Badania prowadził mgr Krzysztof Sobczyk, Finansował WKZ w Opolu. Trzeci sezon badań. Poniżej stanowiska wielokulturowego - dolny paleolit.

Badania ratownicze prowadzone były na terenie bylej żwirowni, gdzie tuż przed II wojną światową odkryto kilka zabytków krzemienno. W latach 1961-62 i 1962-63 systematyczne badania wykopaliskowe na tym stanowisku prowadził J.K.Kozłowski. Szczegółowa analiza stratygraficzna profilu żwirowni jak i analiza typologiczna zabytków krzemienno pozwoliły datować stanowisko w Raciborzu-Studziennej na okres przed nasunięciem Rissu związanym z moreną hulczyńską /Riss 1a - 1b lub Mindel-Riss/. Jako dobrą analogię dla tego stanowiska widzi w/w badacz dolnopaleolityczne stanowiska z terenu środkowych Niemiec.